

prima instanță: S. Procopciuc
instanța de apel: D. Manole, E. Fishtican, N. Traciuc

ÎNCHEIERE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nasalciuc Ion
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către societatea pe acțiuni
„Moldasig” împotriva lui Nasalciuc Ion cu privire la încasarea sumei în ordine de regres,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, prin care a fost
admisă cererea lui Nasalciuc Ion de repunere în termenul de declarare a apelului și cererea
de apel depusă de către ultimul a fost respinsă cu menținerea hotărârii primei instanțe fără
modificări,

c o n s t a ă

Societatea pe acțiuni „Moldasig” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva lui Nasalciuc Ion cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a menționat că la 27 februarie 2009 a
încheiat cu Semeniuc Andrian contractul de asigurare facultativă AUTO CASCO sub
nr. ACA/2009-303 prin care a asigurat automobilul de model „Toyota- CAMRI cu
numărul de înmatriculare C KK 550.

În rezultatul accidentului rutier produs de către Nasalciuc Ion la 01 martie 2009 în
mun. Chișinău, str. Petru Rareș au fost cauzate deteriorări tehnice autoturismului de
model Toyota CAMRY cu numărul de înmatriculare C KK 550. Astfel, conform
procesului-verbal de constatare și evaluare a pagubelor la autovehicule nr.
D/CASCO/09-439 din 01 martie 2009 întocmit de către societate, a fost stabilit
prejudiciul material produs în urma accidentului în mărime de 72 540,68 lei.

Prejudiciul material stabilit a fost achitat beneficiarului despăgubirii de asigurare.

Vinovat de acest accident a fost recunoscut Nasalciuc Ion, conducătorul mijlocului
de transport OPEL VECTRA cu numărul de înmatriculare C ES 833.

Consideră reclamantul că în temeiul art. 1329 Cod Civil, asiguratul care a plătit
despăgubirea de asigurare preia în limitele acestei sume, dreptul de creanță pe care
asiguratul care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul
responsabil de producerea pagubei.

Solicită societatea pe acțiuni „Moldasig” încasarea de la Nasalciuc Ion în
beneficiul lor, suma de 72 540,68 lei și toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 28 iunie 2011 acțiunea depusă de societatea pe
acțiuni „Moldasig” a fost admisă integral.

S-a încasat din contul lui Nasalciuc Ion în beneficiul societății pe acțiuni „Moldasig” suma prejudiciului material cauzat în mărime de 72 540,68 lei și plata pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2 176,22 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Nasalciuc Ion cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 28 iunie 2011, fără modificări.

La 12 februarie 2014, Nasalciuc Ion a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudicare în Judecătoria Orhei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău la 21 octombrie 2013 a expediat în adresa participanților procesului copia deciziei emise (f.d.83), iar când a fost recepționată aceasta de către recurent, la materialele pricinii nu sunt date. Totodată recurentul susține că decizia instanței de apel a recepționat-o la 15 decembrie 2013.

În urma celor constatate, prin prisma normei enunțate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus la 12 februarie 2014 este declarat în termen.

Recurentul Nasalciuc Ion în motivarea recursului a menționat că pricina a fost examinată cu încălcarea normelor de drept procedural.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 06 martie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa societății pe acțiuni „Moldasig” cererea de recurs depusă de către Nasalciuc Ion cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 19 martie 2014 de societatea pe acțiuni „Moldasig”, ultima a solicitat respingerea recursului declarat de Nasalciuc Ion ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe fără modificări.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus

sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Nasalciuc Ion, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nasalciuc Ion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nasalciuc Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru